

Prisrčen sprejem Titove štafete v Litostroju

Od teorije k vsebini

Kadar se ustavimo ob vprašanju — kaj je krajevna skupnost, zakaj jo pravzaprav sploh potrebujemo in podobno, potem naloga v prvem delu njene razsežnosti sploh ni težka. Treba je le prelistati strani v ustavi in številnih drugih dokumentih, ki so si jih sicer »strokovnjaki« za krajevne skupnosti že doobra ogledali in jih znajo skoraj na pamet (če naletite na katerega izmed njih, potem vam torej še listati ne bo treba). Skratka, če želite izvedeti, da je KS temeljna interesna in samoupravna skupnost, v kateri delovni ljudje in občani izražajo, ugotavljajo, usklajujejo in uresničujejo svoje interese in potrebe — potem ne zahtevate veliko.

Povsem druga stvar (žal) pa je največkrat vprašanje, zaradi katerega pravzaprav na tem svetu ne gre vse čisto tako, kot bi želeli: kaj naj to pomeni v naši, konkretni krajevni skupnosti, v naši soseski, kako je, skratka, treba stopiti tisti magični korak od teorije k praksi ...

Pri tem je, se razume, veliko več problemov in dilem, kot se sprva zdi. Začno se že pri sami soseski, ki je, recimo, klasična »spalna« (o katerih je dandanes toliko besedi) in v kateri občuti zagate krajevne skupnosti kvečjemu stanovalec v pritličju, ker mu pač mularija poseda pod oknom (kam pa naj bi se dala ...?!), sosed iz dvanajstega je pa, roko na srce, s to skupnostjo največkrat povezan zgolj prek dvigala — če to seveda obratuje ... Skratka, krajevna samo-

uprava je že zaradi naših urbanistov in njihovih stanovanjskih kolosov (ter, spomnimo se in priznajmo, včasih tudi zaradi naših ne vedno prav »širokih« zahtev, naj bodo ta naselja, zaboga, čim cenejša in racionalna) precej otežkočena, saj se še tisti, ki bi radi to stanje spremenili, nimajo kje dogovarjati o tem (ni objektov ne za družbenopolitično, ne kulturno in ne rekreativno življenje) ...

Toda kljub težavam in oviram stvar ni nemogoča. Tudi v naši občini imamo, na srečo, že nekaj primerov, ki so dokaz, da s pravi in ponižnimi prijemi lahko zaživi tudi aktivnost v teh zloglasnih »spalnih« soseskah (recimo: KS Komandanta Staneta). Seveda ne s sestankovanji, s slamnatim premlevanjem formalnih in abstraktnih »problemov«, temveč z ukvarjanjem z vsebino tistega, kar smo v uvodu citirali iz dokumentov.

Skratka, do tega, da naj bi krajevna skupnost resnično postala družbenoekonomski odnos (in ne družbenopolitična skupnost — podaljšana roka občine), sestavina združenega dela (kot izraz celovitih potreb in interesov delovnih ljudi in občanov) — in docela konkretnih vprašanj kot so planiranje in financiranje, do tega pač ni lahka pot. Za to, kako in po kateri poti je treba kreniti v posameznih, konkretnih okoljih, pa žal, receptov ni.

Je le en skromen napotek: z »akcijo« iz pisarn ter s sestankovanjem — zagotovo nel

Vsebina:

- STRAN 2: Priznanja OF
- STRAN 3: Naši klicaji — Usklajevanje
- STRAN 4: Samoupravne interesne skupnosti
Rdeči nageljni v srcih
- STRAN 5: Zastava ni rjuha!
Steber prihodnosti
- STRAN 6: Gromovnik iz Šiške
- STRAN 7: Utrinki iz brigadirskega življenja

ŠIŠKARJI TITU

ŠTAFETO MLADOSTI z najboljšimi pozdravi našemu TITU za njegov 86. rojstni dan so prisrčno sprejeli in pozdravili tudi prebivalci naše občine, med njimi še posebno mladi. Kljub temu, da se štafeta pri »nas« ni ustavljala za dalj časa, pa so jo občani na njeni poti vseskozi toplo pozdravljali, mladi pa so ji pripravili kratke, toda nadvse prisrčne kulturne programe.

Osrednja proslava na prostem je bila v organizaciji združenega dela Litostroja, od koder je množica zbranih poslala tovarišu Titu pozdravno brzojavko.

Zvezni štafeti s pozdravi Titu pa se je priključila tudi lokalna, ki so jo mladi ponesli po vseh velikih osnovnih sredinah, kjer se zbirajo.

